

PARASHAT LECH LECHA

Messiaanse Gemeente Beit-Nitzachon

Parashat Lech Lecha

Pnee Ha-Tora - Parels van de Tora

Parashat Shevoea – wekelijkse Schriftlezing

Tora: Bereesjiet/Genesis 12:1 – 17:27

Haftra: Jesha'jahoe/Jesaja 40:27 - 41:16

Brit Ha-Chadasha: Ha Efesi'iem/Efeze 4:22-24, Ha Romie'iem/Romeinen 11

Bereesjiet 12:1-5 is de hoofdedachte!

LECH LECHA (ga voor jezelf): Hasjem nu zeide tot Avram: **Lech lecha me'artsecha** – Ga weg uit je land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal; Ik zal u tot een **goi gadol** (groot volk) maken, en u zegenen, en uw naam groot maken, wees een **Beracha** (zegen). Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken, en **kol misj pachot ha-adama** (gehele families van heel de aarde) zullen via jou gezegend worden. Toen ging Avram, zoals Hasjem tot hem gesproken had, en Lot ging met hem; en Avram was vijfenzeventig jaar oud, toen hij uit Charan trok. Avram nu nam zijn vrouw Sarai en Lot, zijns broeders zoon, en al hun have, die zij verworven hadden, en de lieden, die zij in Charan verkregen hadden, en zij trokken uit om te gaan naar het land Kna'an, en zij kwamen in het land Kna'an." -*Vertaalt uit de Orthodox Jewish Bible (OJB)*

De sod in het verhaal?

De tweede parsja Noach ligt net achter ons. Lech Lecha is de derde van de twaalfde parsjot van het eerste boek van de Tora, Bereesjiet, bevat 126 pesoekiem (verzen).

Korte samenvatting

G'd beveelt Avram zijn geboortegrond te verlaten en belooft hem tot een groot volk te maken. Wegens een hongersnood daalt hij af naar Egypte, waar zijn vrouw Sarai geschaakt wordt door de Egyptenaren. G'd zendt ziekten zodat Sarai ongedeerd blijft.

Daar er te veel vee is geeft Avram zijn neef Lot de keus waar hij zich zal vestigen. Hij kiest voor de vruchtbare grond richting Sodom. Na een oorlog redt Avram de krijgsgevangenen Lot. Avram krijgt een visioen, dat zijn nakomelingen 400 jaar onder een vreemd juk gebukt zullen gaan, maar dat ze rijk aan bezit zullen weerkeren in hun land. Na tien jaar huwelijk heeft Sarai nog geen kinderen. Daarom vraagt ze Avram een kind bij Hagar te verwekken. Er komt ruzie en Hagar vlucht de woestijn in. Haar zoon heet Jisjmaeel. G'd geeft Avram de opdracht zichzelf en alle mannen en jongens in zijn huis te besnijden.

Avram heet in het vervolg Avraham en Sarai Sara. Daarna belooft G'd het echtpaar een zoon, ondanks hun leeftijden: 100 en 90 jaar!

Migdal Bavel

In de parsje van deze week begint het verhaal van Avraham. Avraham is een tijdgenoot van Nimrod. Nimrod wilde over de hele wereld heersen. Toen hij zag dat alle volkeren zich begonnen te verspreiden en zijn invloed minder werd, zocht hij naar een methode om iedereen bij elkaar te houden. Hij bouwde een hoge toren als centraal oriëntatiepunt tegen verspreiding maar tevens om duidelijk te maken hoe machtig hij was. In zijn hoogmoedsverplettering meende hij het te kunnen opnemen tegen G'd. Nimrod wilde dat de hele wereld zijn naam zou verheerlijken ten koste van die van G'd.

Waar veel mensen niet bij stil hebben gestaan is dat Avraham avinoe in de tijd van de **Toren van Babel** (Migdal Bavel) een belangrijke rol heeft gespeelt. Zie Midrasj Pirké 'Rebbe Eliezer 24.

Nimrod zeide tegen het volk "kom nu" en laten wij ons een stad bouwen met een toren, waarvan de top tot de hemel reikt.....laten wij ons een naam maken, opdat wij niet over de gehele aarde verstrooid worden.

Hoewel Nimrod niet wordt genoemd in het verhaal over de toren van Babel, bracht de joodse traditie hem hier al vroeg mee in verband. Waarschijnlijk refereert het verhaal aan de Babylonische ziggoerats. In Genesis wordt geen vermelding gemaakt van een verwoesting van de toren. In Jubileeën 10:26 staat dat de toren door een sterke wind omver werd geblazen. Volgens het Boek der Rechtvaardigen zou een derde deel van de toren zijn blijven staan.

Uit deze ontstaansgeschiedenis van de talen is de uitdrukking 'Babylonische spraakverwarring' (een situatie waarin allen door elkaar praten en niemand er meer wijs uit wordt) voortgekomen.

Waarom was Avraham persoonlijk zo boos?

Omdat in de vallei van Babylonië geen natuurlijke stenen waren, moesten alle stenen gebakken worden. Binnen de kortste keren was de toren zo hoog, dat het een jaar kostte om naar de top te klimmen. Langzamerhand onttaardde deze onderneming in een onmenselijke situatie. Als er stenen naar beneden vielen, treurde en rouwde iedereen omdat het werk belemmerd werd. Maar als er mensen naar beneden vielen, had niemand daar geduld en aandacht voor. Er was echter één man die zich niet met de nieuwe plannen kon verenigen. Dat was Avraham, die op dat moment 48 jaar oud was. Toen de bouwers Avraham vroegen om te helpen, stelde hij dat zij de ware G'd hadden verlaten en daarvoor een stenen toren in de plaats hadden gemaakt. Hij vervloekte de torenbouwers met de woorden In de naam van Hasjem moge jullie spraakverwaring ontvangen. Dit verwijst ons naar Psalm 55:10 waar staat geschreven: "Verwar hen, Hasjem, verdeel hun spraak. Want ik zie geweld en twist in de stad", maar de mensen lachten hem (Avraham) uit: "Kijk naar deze onvruchtbare muilezel. Hij heeft niet eens kinderen!".

De gehele aarde was één van taal: "De gehele aarde nu was één van taal en één van spraak. Toen zij oostwaarts trokken, vonden zij een vlakte in het land Sinear, waar zij zich vestigden." (Bereesjiet 11:1-2)

Rabbi Sjiemon zei: Tot op dat moment had de wereld één enkele basis, één principe en één oorsprong: het geloof in de Heilige, gezegend zij Hij. Wat is er staat geschreven? "Wanneer mensen vanuit Kedem emigreerde....." - "Kadmono sjel Olam" in wie iedereen geloofde.

De bouwers van de stad spraken de Heilige TongHet woord "kedem" kan letterlijk begrepen worden als - "het oosten" of in dit geval verwijzing naar de Heilige gezegend is Hij wie genoemd wordt "Kadmono shel Olam". De betekenis van dit vers is: "Zij verlieten het geloof in G-d, en begonnen afgoden te aanbidden." (Zohar I, 74b).

De bouwers van de stad spraken de Heilige Tong

'De hele aarde had één taal.' De bouwers van de stad spraken de Heilige Tong [Hebreeuws]. Welke taal de dienende engelen kennen en geen andere taal hebben zij gesproken. Om deze reden is het geschreven: "zouden zij niet verhinderd van worden van het volbrengen van al hun doelen?" (ibid.11: 6) Hadden ze een andere taal gesproken, welke de dienende engelen niet kennen.....

Om deze reden staat er in de Brit ha-Chadasha "Al ware het, dat ik met de tongen der mensen en der engelen sprak, maar had de liefde niet.....(1 Korinthiërs 13:1). Rav Sja' oel maakt hier ons duidelijk via deze tekstverklaring, dat de engelen taal een term is voor de Heilige Tong [Hebreeuws].

De bouwers van de stad gebruikten hun kennis van de Hebreeuwse taal in het gebruik of manipuleren van goddelijke namen Wat is nog meer de betekenis van de opmerking dat de hele aarde één taal had? De betekenis hiervan is als volgt: De bouwers van de stad hebben hun kennis van de Hebreeuwse taal in gebruik of om te manipuleren van de Goddelijke namen van de Eeuwige, om de dienende engelen te dwingen, om hen te helpen in hun taak, om de stad en de toren te bouwen. Hadden zij de Heilige Tong [Hebreeuws] niet gekend, waren zij niet in staat geweest, om de dienende engelen hun biddingen te doen.

De kracht van de Nachasj

"En het geschiedde, toen ze naar het oosten reisden" (Genesis 11: 2). [Is het mogelijk dat] Zij reisden van het oosten naar het oosten? Rabbi Eleazar bar Rabbi Sjimon zei: ze reizen uit de oude wereld [kadmon] van de wereld. Zij zeiden: we kunnen niet met Hem en met Zijn Godzinnigheid volharden. Rabbi Jehoeda en Rabbi Nehemia [was het oneens], Rabbi Jehoeda zei: alle afgodendienaars verzamelden zich, om te zien welke vlakte het allemaal zou bevatten, en uiteindelijk vonden ze het. En Rabbi Nehemia zei: "Ze vonden" " Wanneer Hij met spotters te doen heeft, spot Hij zelf, maar de nederigen geeft Hij genade." (Spreuken 3:34). "En zij verbleven daar" (Gen. 11: 2)..... **(Midrasj rabba bereesjiet 38:13)**

Avrahams protesten hadden indirect te maken met ons recht op Erets Jisraëel.

Avrahams protesten hadden indirect te maken met ons recht op Erets Jisraëel. Iets verder in de Tora staat er: "De Kena'anieten woonden toen in het land" (Bereesjiet 12:6). Naar aanleiding van deze tekst stelt Rasjie: "Oorspronkelijk was het land toegezegd aan de afstammelingen van Sjem (Sjem) maar de Kena'anieten veroverden het rond die tijd op de Semitische volkeren". Waarom werd het hele boek Bereesjiet geschreven? Rasjie legt uit: "Andere volkeren kunnen zeggen dat de Joden het land hebben gestolen. Daarom vermeldt de Tora duidelijk hoe Israëel aan het joodse volk werd beloofd".

Toch blijft de toezegging: "En G'd zei tegen Avraham: Aan jouw afstammelingen zal Ik dit land geven" nodig. Men had namelijk kunnen vragen: "Zou het niet rechtvaardiger zijn om het land terug te geven aan alle oorspronkelijke Semitische volkeren en niet alleen aan de kinderen van Avraham? Waarom kunnen ook niet vele andere afstammelingen van Sjem, die tien generaties voor Avraham leefde, het recht op Erets Jisraëel claimen?"

De Chatam Sofer (18e eeuw) antwoordde hierop: “In de tijd van Noach werd de wereld verdeeld tussen Sjem, Cham en Jefet. Cham kreeg Afrika, Jefet Europa en Sjem kreeg Azië, waar Israël ligt. Toen iedereen meedeed aan de toren van Bavel had niemand meer behoefte aan het land Israël: “Wat hebben wij nog aan onze landerijen, als we toch samen met z’n allen in een toren gaan wonen?”. Daarom verklaarden zij uiteindelijk hun bezit heb. **hefkeer** (niemandslaan). Nadat G’d had ingegrepen, de bouw van de toren van Bavel had stopgezet en de mensen over de wereld had verspreid, kwamen de Kena’anieten in Israël terecht. Ze meenden dat ze dit zonder meer in bezit konden nemen omdat niemand meer het eigendom daarover claimde. Maar ze waren één ding vergeten. Avraham had zich altijd tegen de bouw van de Bavel-toren verzet. Hij was de enige uit zijn tijd, die zijn rechten op het Heilige Land niet had opgegeven. Daarom waren het uiteindelijk alleen de afstammelingen van Avraham, die het recht op het Beloofde Land hadden behouden!

Hij maakte dat de mensen, die eerst één taal hadden, aan spraakverwarring ten offer vielen en elkaar niet meer konden verstaan. De bouw van de stad en de toren werden gestaakt. God verspreidde vervolgens de mensen over de aarde. De stad kreeg de naam Babel, wat afgeleid is van het Hebreeuwse woord *balal*, “verwarring brengen”.

één taal met een gemeenschappelijk doel

"Een gemeenschappelijk doel" [ook vertaald als "een paar zaken"] betekent dat ze duidelijk de rangen van elk van de [meerdere] superniveaus deden zonder er tussen hen te raken, [alsof ze slechts een paar zaken waren]. Om deze reden hebben zij [vanwege hun enorme kennis van geestelijke zaken] slechte raad van wijsheid genomen, zoals geschreven staat: "Laten wij ons een stad bouwen en een toren waarvan de hoogste wil de hemel bereikt." (**Bereesjiet 11:4**)

De 'stad en de toren' verwijzen naar extreem verhoogde niveaus van esoterische (geheime) wijsheid, die zij in onzuiverheid hebben gesleept.

Zij wilden de kracht van onheil op aarde vergroten en de kant van onzuiverheid dienen

'We zullen ons een naam geven'

Dit betekent dat zij de bijbehorende niveaus (stad en toren) aan de kant van de onheiligheid hebben gebouwd, door gebruik te maken van hun kennis van esoterische (geheime) zaken, waardoor zij de goddelijke namen kunnen gebruiken, om de bedienende engelen te dwingen om hun boze wil te doen, zoals hierboven vermeld. [**Zohar I, 74b**]. Dit is de reden waarom Avraham avinu zo boos was. Hij doorzag de kracht van de **nachasj** (slang) en door God veranderde hij de geschiedenis van de aarde.

Voetnoten:

- De **Zohar** is een verzameling commentaren op de Tora (de vijf boeken van Mozes). Het is geschreven in klassiek Aramees en klassiek Hebreeuws. De Zohar is niet een enkel boek, maar een verzameling boeken. Het aantal boeken bevat o.a profetieën, inzichten over Masjiach, de oorsprong en de structuur van het universum, de natuur van de ziel, zonde, vergeving, goed en kwaad en andere gerelateerde onderwerpen.
- **Moses Schreiber** (1762-1839), bekend om zijn eigen gemeenschap en joodse nageslacht in de Hebreeuwse vertaling als Mosje Sofer, ook bekend door zijn hoofdwerk Chatam Sofer, Chasam Sofer of Hatam Sofer, (trans. Seal of the Scribe en acroniem voor Chiddushei Torat Mosje Sofer), was in de eerste helft van de negentiende eeuw een van de voornaamste orthodoxe rabbijnen van de Europese joden.

Wie is Jiska is dit verhaal?

Terach verwekte Avram: “Toen Terach zeventig jaar geleefd had, verwekte hij Avram, Nachor en Charan. En dit zijn de nakomelingen van Terach: Terach verwekte Avram, Nachor en Charan, en Charan verwekte Lot. En Charan stierf bij het leven van zijn vader Terach in zijn geboorteland, in Ur der Chaldeeën. En Avram en Nachor namen zich vrouwen; de naam van Avrams vrouw was Sarai, en de naam van Nachors vrouw was Milka, de dochter van Charan, de vader van Milka en Jiska.” (Bereesjiet/Genesis 11:26-29)

Het is een hele oude gewoonte in het Midden –Oosten als je je geliefde (naaste) een bijnaam geeft. Dit zien we vaker in de Tora terugkomen. Denk bijvoorbeeld aan de bijnamen van de schoonvader van Mosjé. Bijnamen zijn aan mensen gegeven, om facetten of fases van zijn of haar gehele persoonlijkheid te weerspiegelen.

Jitro was een markante persoonlijkheid met veel facetten. Daarom had hij zeven namen: Re’oe-eel, Jeter, Jitro, Chovav, Chever, Kenie en Poeti’eel. **Rasjie** legt uit hoe die namen allerlei aspecten van zijn persoonlijkheid weergaven: Re’oe-eel, vriend van G’d, Jeter, hij heeft een stukje aan de Tora toegevoegd. Toen hij tot erkenning kwam dat Hasjem groter is dan alle andere goden werd hij gelijk een Jood. Hierdoor kreeg hij een extra letter vav (ו) aan zijn naam toegevoegd (Jitro). Chovav, hij hield van de Tora, Chever, vriend van de Tora, die hij `Kenie’ zich had eigengemaakt en Poeti’eel, de man die vroeger vee vetmestte voor afgoden. Want Jitro had eerder alle afgoden geëvalueerd. Hij was doorlopend op zoek naar de waarheid. Nu had hij de ware G’d omhelsd. De G’d van Avraham, Jitschak en Ja’akov. Hij deed dit alles uit vrije wil. Zie ook **Midrasj Mechilta; Rasjie**

Terug naar de vraag wie is Jiska? Jiska is de bijnaam van de vrouw van Avraham. Wij kennen haar beter als Sarai later veranderde haar naam in de naam Sara. Jiska betekend "om te aanschouwen". Wij weten dat Sara een zeer mooie vrouw was om te zien. Hierdoor kwam Avraham avinoe later ook in de problemen als hij met zijn vrouw afreist naar het land Egypte. Zie (Bereesjiet 12:11- 13)

Jiska is Sara: “Toen hij op het punt stond Egypte binnen te trekken, zeide hij (Avraham) tot zijn vrouw Sarai: Zie toch, ik weet, dat gij een vrouw zijt schoon van uiterlijk. Wanneer de Egyptenaren u zien, zullen zij zeggen: Dit is zijn vrouw; en zij zullen mij doden, en u in het leven laten. Zeg toch, dat gij mijn zuster zijt, opdat het mij om uwentwil welga, en ik om uwentwil in het leven moge blijven.” - (Bereesjiet 12:11- 13)

Voetnoten:

- **Midrasj** (Hebreeuws: מדרש; "onderzoek" of "uitleg", meervoud midrasjim) is een Hebreeuws woord dat op de methode van exegese van Bijbelse teksten duidt. Midrasj kan ook verwijzen naar een compilatie van lessen, in de vorm van commentaar over de Tora (Tenach).
- **Mechilta** (Aramees: מכילתא, een verzameling van regels en interpretaties) is een halagische midrasj "verklaring" op het Bijbelboek Exodus. Het is verdeeld in traktaten. Er zijn 9 traktaten en 77 hoofdstukken. De naam "Mechilta", komt overeen met het Hebreeuwse "middah" ("maatstaf", "regel"), en wordt gebruikt om een compilatie van bijbelse exegese aan te duiden ("middot"; verzameling Talmoedisch hermeneutiek).
- **Bijbelse literatuur**, inclusief hoofdstukken uit het boek **Sefer Ha-Jasher** "boek der oprechten". Het boek der oprechten wordt 2 x vermeld in Tenach. Het wordt aangehaald in het Bijbelboek Jozua 10:13 en het Bijbelboek 2 Samuel 1:18.

“Lech lecha me’artsecha – Ga weg uit je land” (Bereesjiet 12:1)

Lech lecha (ga voor jezelf): “Hasjem nu zeide tot Avram: **Lech lecha me’artsecha – Ga weg uit je land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal.**” (Bereesjiet 12:1)

Avraham was al jong geroepen. We lezen dit uit o.a. in verschillende Midrasjiem en het boek der oprechten. Toch wordt Avraham in de Tora geroepen als hij 75 jaar is, om vervolgens zijn missie voort te zetten in een ander land.

De Tora leert ons dat Avraham een Hebreëër (Ivri) was: “Toen kwam een vluchteling en deelde dit mede aan de Hebreëër Avram... (Bereesjiet 14:13)

Wat wil dat ons persoonlijk allemaal zeggen? In het Jodendom bestaan vier niveaus van tekstverklaring op de bestaande Bijbelteksten. Als wij de Psjat, de eenvoudige verklaring van de letterlijke tekst nemen zien wij op het psjat niveau dat Avrahams geographie wordt aangegeven en daarmee wordt aangeduid dat de term Hebreëër afgeleid is van Heber, de naam van een voorvader van Avraham en kleinzoon van Sjem.

Maar er is een veel diepere laag Als wij de **drasj** (achtergrondinformatie) en de Sod, geheimenissen, ideeën, die de grondslag vormen voor het ‘hoe en waarom’ van het woord Hebreëër zien, zien wij dat het woord Hebreëër in de Hebreeuwse taal (**Ivri, עברי**) overkant of oversteken betekent.

Het woord Hebreëër is afgeleid van het hebr. werkwoord **avar** wat letterlijk oversteken betekent. De Septuagint vertaalt “oversteker”. Avraham was niet alleen een immigrant van de overzijde van de rivier de Eufraat. Maar spiritueel was hij ook overgegaan van de **Sitra achra** (de verkeerde kant, rijk der duisternis) naar de overkant. Avraham was de eerste, die dit op grote schaal heeft gedaan. Daarom wordt hij de zegen voor al de families van heel de aarde. Wij zullen via hem gezegend zijn door de Masjiach. In de Hebreeuwse taal zegt men **kol misj pachot ha-adama** (gehele families van heel de aarde).

Kol misj pachot ha-adama: “Jullie zijn de kinderen van de profeten, en van het verbond, hetwelk God met onze vaders opgericht heeft, zeggende tot **Avraham**: En in uw **zera** (zaad) zullen alle geslachten van de aarde gezegend worden.” – (Mifalot Ha- Shilichim/Handelingen 3:25)

Wij moeten persoonlijk allemaal oversteken!

Rabijnen leggen dan ook uit dat de roeping van Avraham alles te maken heeft met de woorden **Lech lecha** (ga voor jezelf), wat alles te maken met het houdingsaspect **Tesjoewa** (inkeer). Om een Hebreëër te zijn is een onderdeel niet het oude leven te handhaven. Avraham was dood gegaan aan zijn oude natuur. Dit is inwendige transformatie.

Rav Sja’oel deelt met ons dezelfde mening: “Voor jij de **Tora** (instructie) ontving, moet je je oude jeugd ontdoen, die beschadigd is volgens de ta’avot van **akov** (bedrieglijk, lust) [bedrog, Jeremia 17: 9] **remiyah** (list). En vernieuwd door de Roeach Ha-kodesj die je **machshavot** beheert (gedachten). En om jezelf te bekennen in de **Adam HeChadasj** (de nieuwe Mens, de mensheid) zijn gecreëerd volgens de demoet Hasjem in tzidkat Elohenoe en in de kedoetsja van **Ha-Emet** (de waarheid).” – (Efeze 4:22-24)

Avraham herstelde Adam’s zonde. Avraham is hier duidelijk een prototype van Masjiach. Als wij terug komen op het woord Hebreëër geeft het in deze context de betekenis voor een ieder die dit pad volgen, want volgens Rav Sja’oel moeten wij het geloof van Avraham hebben zie Rom 3:4 en ook Rom. 11.

HaSjem wil, dat iedereen zijn persoonlijke afgoden verlaat. HaSjem schenkt succes aan iedereen, die Hem dient, zoals Avram.

Het verhaal van Avraham richt ons op een man die zijn dierlijke natuurlijke aspect van zijn ziel overwint. In het Hebreeuws noem je dit nefesj ha-behamit, (נפש הבהמית). Het is de ziel, die het lichaam aangeeft. Het fysieke lichaam.

De mens heeft een vrije wil.

Als hij het goede kiest wordt hij beloond en als hij het slechte kiest wordt hij gestraft. Dit is één van de fundamentele ideeën uit de Tora, zoals **Maimonides** in zijn **hilchot tesjoewa** (voorschriften van inkeer) beschrijft. We moeten eraan geloven, dat ieder van ons de capaciteit heeft om zo'n **tsaddiek** (rechtvaardige) te worden. Wij allen hebben dagelijks een keuze of we naar rechtvaardigheid streefen net als Avraham of we kunnen ook tot de 'andere kant' vervallen en zo slecht worden als de Pharao in de dagen van Mosjé.

Daarom leert Jesjoea ons het volgende: "En meent niet bij u zelve te zeggen: Wij hebben **Avraham** tot een vader; want ik zeg u, dat God zelfs uit deze stenen **Avraham** kinderen kan verwekken." – **Mat. 3:9**

Verder staat er ook geschreven: "Doch Ik zeg u, dat velen zullen komen van het oosten en westen en zullen met **Avraham**, en Izak, en Jakob, aanzitten in het Koninkrijk der hemelen" – **Mat 8:11**

Haftara Jesjaja hoofdstukken 40 en 41

In 41:5 zegt Jesjaja met het oog op afgodendienaren: 'de eilanden zien het met angst en beven, de einden van de aarde komen sidderend naderbij'. Met de eilanden worden eilandbewoners bedoeld, die hoorden van de wonderen, die G'd voor Avram deed. Speciaal wordt hier gerefereerd aan de oorlog die Avram met de vier koningen voerde.

Wat was er gebeurd? In de Sjiddimvallei leverden vijf koningen slag met de vier andere: koning Kedorlaomer van Elam, koning Tidal van Goïm, koning Amrafel van Sinear en koning Arjoch van Ellasar. Hun tegenstanders maakten alles buit wat de inwoners van Sedom en Gomorra bezaten. Ook Lot, de zoon van Avrams broer **Charan** (Haran), voerden ze weg (Lot woonde namelijk in Sedom). Zie (Bereesjiet 14)

Toen Avram hoorde dat zijn neef Lot gevangen genomen was, bracht hij iedereen op de been die met wapens kon omgaan – 318 in getal – en achtervolgde Kedorlaomer.

"Toen Avram hoorde dat Lot ook gevangen was genomen, riep hij al zijn mannen bijeen, 318 in totaal en ging achter het terugtrekkende leger aan dat ondertussen bij Dan was aangekomen." – **(Bereesjiet 14:14)**

's Nachts viel hij hen met zijn mannen van verschillende kanten tegelijk aan en versloeg hen. Alle buitgemaakte bezittingen heroverde hij. Ook zijn neef Lot wist hij veilig terug te brengen.

Voetnoot:

- **Maimonides**, ook bekend als de **Rambam**, (Hebreeuws: **Rabbi Mosjé ben Maimon** (Córdoba (Spanje), 30 maart 1138 – Fustat (Caïro), 13 december 1204) was een rabbijn, rechtsgeleerde, filosoof en arts. Hij wordt beschouwd als de belangrijkste rabbijn uit het post-Talmoedisch jodendom. Zijn filosofische werk heeft tot op de dag van vandaag niet alleen grote invloed op het joodse denken, maar ook daarbuiten.

Tot slot

G'd zette zijn **Tsaddiek** (rechtvaardige) Avraham in voor zijn plannen en liet iedereen een andere taal spreken. Avraham was in zijn dagen duidelijk een prototype van de komende Masjiach. Hierdoor werd de eenheid rondom de toren verbroken. Daardoor konden zij (de mensen) zich niet meer verenigen achter één koning. Nimrods plannen werden verijdeld. Zij kregen een veel lichtere straf dan de mensen uit de tijd van de Zondvloed omdat de mensheid in de tijd van Nimrod tenminste op het intermenselijke vlak goed was. Wanneer er eenheid is onder de mensen kan men alles bereiken!

In de Zohar trekt men hieruit de volgende conclusie: als reeds slechte mensen in eenheid veel kunnen bewerkstelligen, geldt dit toch zeker voor goede burgers, die zich verenigen voor goede doelen, om Tora en **Mitsvot** (opdrachten, wetten) uit te voeren. Als zij een eenheid vormen, kunnen zij tot grote hoogten reiken. Dit is uiterst actueel. Alleen als onze gemeenschap zich tot een eenheid verenigt, kunnen wij grote doelen realiseren. Dit is alleen mogelijk als wij dagelijks getransformeerd worden door de geest [Masjiach] van Hasjem.

Is de torenbouw van Babel nog actueel? Velen geloven meer in de wetenschap dan in G'd. De wetenschap is inderdaad tot grote hoogten gestegen. Het menselijk verstand, de rede, wordt vaak tegenover het geloof in G'd gesteld. Het omgekeerde is echter waar. Wanneer we lang nadenken over de schepping wijst dat op de nietigheid van de mens en de almacht van G'd.

God daalde af om de stad te zien. Waarom wordt er in Genesis 11:7 het woord afdalen gebruikt? G'd is toch overal? Seforno (16e eeuw, Italië) legt dat 'afdalen' uit: G'd kijkt niet alleen naar de handelingen van de mensen maar ook beoordeelt Hij de gevolgen daarvan. Hij daalt af tot het einde van iedere handeling.

Seforno's opmerking geldt voor alle gedrag van de mens. Iedere daad heeft enorme gevolgen. Ook voor de gevolgen wordt men verantwoordelijk gehouden. Dit geldt niet alleen in het privé leven. Wanneer men iets kan doen voor de gemeenschap en dat nalaat, heeft dat ook consequenties. Ook daarvoor is men aansprakelijk. Aan de andere kant heeft ook al het goeds dat men doet positieve gevolgen, waarvoor men beloning krijgt. Wanneer men meerdere mensen onder de vleugels van de G'ddelijke majesteit heeft gebracht is dit ook weer een verdienste voor vele generaties.

G'd had de bestemming van zijn reis aan Avraham niet bekend gemaakt. Op geen enkel moment heeft Avraham echter gevraagd hoe lang de reis nog zou duren en welke plaatsen zij zouden aandoen. Hij had een onvoorwaardelijke G'dsvertrouwen en volgde G'd overal. Op deze manier werd Avraham langzamerhand uitverkoren als voorvader van het ware geloof.

In de loop van de opvolgende weken zullen we nog meer tijd besteden aan het bestuderen van het leven van Avraham avienoe. Hij besteedde vele jaren aan toewijding aan de Almachtige van Israël.

שבת שלום – Sjabbat Sjalom,
David Prins

"Zeg nooit: 'Ik zal studeren wanneer ik de tijd heb,' omdat je misschien nooit de tijd zal hebben om te studeren!" - **Rabbi Hillel de oudere**